

Es Molí Nou

Vilafranca - Abril de 1997 - Any XI - Nº 115

FRANCESC AMENGUAL

Homenatge en Blanc i Negre

MEMÒRIA FOTOGRÀFICA DELS ESCENARIS DE LES ILLES

P. Andreu de Palma de Mallorca
O. M. Cap.

Vilafranca de Bon Any

Un passeig històric pels
seus carrers antics i nous

Estudi complementari
a cura d'Antoni Riera

Entrevista a Francesc Amengual.

L'Ajuntament vol canviar l'enllumenat dels carrers.

Recomposició de l'equip de govern.

El Vilafranca torna a comanar a preferent.

Es Molí Nou

Depòsit Legal
PM-336-1986

Coordinació
Guillem Mas

Maquetació
Guillem Bauçà
Jaume Català

**Assessorament
lingüístic**
Maria Coloma Mesquida

Consell de redacció
Miquel Barceló
Jaume Català
Rafel Jaume
Francesca Martí
Guillem Mas
Jaume Nicolau
Margalida Sansó
Joan Rigo
Jaume Vidal

Han col·laborat:
Joan Barceló
Joan Jaume
Pep Mascaró
Andreu Salom
Guillem Sansó
Jaume Sansó
Antoni Serra

Foto portada:
Francesc Amengual

Imprimeix
Gràfiques SIBA
Eng. Felicià Fuster, 21
Santa Margalida

**Els articles publicats
en aquesta revista sols
expresen l'opinió dels
seus autors i el consell
de redacció només es
responsabilitza de
l'editorial**

Tercera Divisió, ¿un dilema?

Es presenta una oportunitat que no es pot deixar escapar

Vists els resultats obtinguts aquesta temporada, el primer equip del C.F. Vilafranca pareix ésser que pot estar en la Tercera divisió.

Aquest serà el primer cop que el C.F. Vilafranca aconseguirà l'ascens a aquesta categoria, que abans era equivalent a la Regional Preferent i que ara és la categoria reina de les Illes Balears.

Seria un gran èxit aconseguir aquest ascens, ja que el nostre poble comparat amb els altres que juguen a Tercera es pot considerar un poble petit.

Les conseqüències d'aquest èxit serien veure més bon ambient, més qualitat en el joc i més aficionats al nostre club. Aquests són els aspectes positius, però pel contrari també n'hi ha de negatius, com un any més amb una mínima presència de jugadors vilafranquers respecte als forans. Però aquesta situació no es pot solucionar, ja que per poder fer possible que els jugadors vilafranquers que, realment, es volen dedicar al futbol professional, juguin al seu poble, es necessiten els forans per completar l'equip.

La motivació del futbol base pot créixer gràcies a la situació del primer equip, ja que farà que les il·lusions per accedir al primer equip siguin majors, i d'altra banda si el primer equip es troba en la màxima categoria de les Illes Balears, la cantera vilafranquera podria trobar-se en una situació de marginació total.

L'aspecte més negatiu serà l'assumpte de l'economia, ja que en aquesta categoria les despeses són més grans, com per exemple les sortides cap a Menorca i Eivissa per jugar els seus respectius partits, més l'allotjament i altres despeses. Un altre seria el manteniment del camp i el nou material esportiu, també els pagaments a la tripleta arbitral, els nous fitxatges i els seus respectius contractes.

La nostra opinió seria que per una vegada que es presenta aquesta gran oportunitat no l'hem de deixar escapar perquè tal volta no es torni a presentar. I ara només hem d'esperar a que acabin les darreres jornades del campionat per veure si aconseguim aquest merescut ascens. I després ja veurem el que passa. Des de la redacció d'Es Molí Nou, donam tot el suport possible per aconseguir-ho.

Es Molí Nou

l'Ajuntament preten canviar l'enllumenat dels carrers

El projecte realitzat i presentat al Pla Mirall suposaria una inversió de 50 milions en set anys

(Redacció).— El canvi de tot l'enllumenat públic (que costarà uns 50 milions de pessetes) i la instal·lació de mobiliari urbà en el parc Josep Maria Llompart (per valor de 4 milions) són els projectes que l'ajuntament de Vilafranca presentà al Pla Mirall, un programa d'ajudes del Govern balear dirigit a l'embelliment de les zones urbanes de les illes. Aquestes propostes varen esser aprovades de forma unànime per tot el consistori, reunit el passat 31 de març amb caràcter urgent abans d'acabar-se el termini donat pel Govern per a la presentació de projectes.

El nou enllumenat, en cas de esser inclòs en el Pla Mirall, s'instal·laria en set fases anuals, pel que, en principi, el projecte no estaria finalitzat fins a l'any 2003. Entre els aspectes més destacables figura la instal·lació subterrània dels fils elèctrics en les àrees urbanes menys consolidades de la vila i la col·locació de fanals de peu, així com la neteja de les instal·lacions l'any 1980, any en que fou renovada la xarxa d'enllumenat públic, essent batle Joan Nicolau (UCD).

Segons explicaren el batle, Joan Bauzá, i el delegat d'Urbanisme, Andreu Bover, la millora de l'enllumenat respon a la necessitat de millorar un servei que darrerament presenta deficiències, degut a que s'han instal·lat nous punts de llum sense augmentar la potència dels transformadors de cada zona.

El segon projecte per al que també s'espera una finançació autonòmica d'un 65% és per a completar el parc Josep Maria Llompart, al que només li falten els ormetjos d'esplai. Aquesta millora, pressupostada en quatre milions de pessetes, es realitzaria en dues anualitats. Bauzá senyala que l'embelliment proposat al Govern per a Vilafranca es durà a terme en nombroses fases, fins a set en el cas de l'enllumenat, "per a no haver de recórrer a l'endeutament municipal".

El Batle de Vilafranca recompon l'equip de govern a causa de la crisi provocada per Salvador Barceló

El regidor de Cultura, Jaume Sansó assumeix l'àrea de Serveis i Joan Bauzá, Policia. Tomeu Mascaró és el nou delegat d'Hisenda

Les dimissions dels càrrecs polítics de dos regidors de l'equip de govern, Salvador Barceló, Policia i Serveis; i Rafel Sansó, Hisenda; que es feren efectives els dies 24 i 26 de febrer, respectivament, han obligat el batle, Joan Bauzá, a dur a terme una recomposició en el govern municipal. El motiu de què deixassin el seus càrrecs foren per "qüestions personals", (Barceló té un judici pendent de sentència per presumpte estafa en els seus negocis particulars), i

"diferències amb la resta de regidors dels PSM", Sansó considera que el partit nacionalista no ha recolzat suficientment a Barceló.

Dins la nova estructura funcional, el batle assumeix l'àrea de Policia i conserva la delegació municipal de la Mancomunitat del Pla. El delegat de Cultura, Jaume Sansó, s'encarregarà de coordinar els Serveis Generals. La delegació d'Hisenda abandonada per Rafel Sansó passarà a competència del fins ara responsable de Sanitat i Acció Social, Tomeu Mascaró, qui deixa aquestes tasques polítiques per a encarregar-se de la representació municipal en el Consorci d'Aigües (fins ara en mans del batle) i es manté al front d'Agricultura i Mediambient. El delegat d'Urbanisme, i Esports, Andreu Bover, serà l'únic regidor de l'equip de govern que no absorbeix les feines abandonades pels dimitits. Catalina Bover, responsable d'Educació, assumeix Sanitat i Acció Social, que compartirà amb les seves tasques de parlamentaria.

Barceló segueix fort i no et moguis

Joan Bauzá va declarar a un medi de premsa regional, que no ha demanat ni demanarà a Salvador Barceló que deixi el seu càrrec de regidor, després d'abandonar les seves funcions polítiques a l'equip de govern, com a conseqüència dels assumptes judicials pendents. Barceló ha estat acusat d'estafa i segons s'ha publicat a la premsa regional ha admès haver participat en assumptes tèrbols pels que la fiscalia demana un any de presó major i 6 mesos de presó menor. El batle considera

que Barceló "ha actuat correctament en dimitir de les seves delegacions municipals". Segons Bauzá, la situació seria greu per a l'Ajuntament "si Salvador Barceló hagués actuat de manera dubtosa com a polític. Però ningú pot dir que aquest regidor no se hagi entregat per complet i amb una admirable vocació de servei en les seves funcions polítiques assignades. Per tant, s'ha de saber diferenciar els temes personals dels públics, i és aquest darrer punt el que ens importa de la seva actuació, no el personal o particular".

El PSM no dóna per tancada la crisi a l'espera que Barceló pugui esser absolt i reincorporat a les tasques de gestió municipal. El secretari general del PSM, Pere Sampol, ha dit que Salvador Barceló no està afiliat al PSM i per tant no se'l pot expulsar. També queda pendent el desenllaç d'un altre regidor, Rafel Sansó. Aquest podria abandonar la regiduria en les pròximes setmanes i esser substituït per Damià Nicolau.

El PSM no perd l'estabilitat.

Els darrers esdeveniments passats en el mes de febrer a l'equip de govern de l'ajuntament de Vilafranca no han alterat l'estabilitat municipal. El PSM manté la majoria, ja que Salvador Barceló i Rafel Sansó no han negat el seu vot al partit a l'hora de votar les propostes. Únicament han deixat els càrrecs de gestió que ocupaven i segueixen ocupant els llocs de regidors de la corporació. Els nacionalistes compten actualment amb set regidors i el PP en té quatre.

Nota de l'equip de govern

Una vegada llegit i rellegit l'editorial d'«Es Moli Nou», del passat mes de febrer, hem decidit fer una sèrie d'aclaracions, ja que a qualsevol vilafranquer o vilafranquera segur que li ha quedat més d'un dubte. En aquesta editorial es parla de democràcia, involució franquista, llibertat d'expressió. Concretament un troç d'aquesta diu: «... alguns individus que han utilitzat Es Moli Nou com a plataforma per expressar tot allò que trobaven mal fet ara ens titllen a nosaltres, els que figuram a l'esquerra d'aquest escrit, de ser manipuladors, distorsionadors i membres d'un grup que cobra doblers per fer-los mal i enderrocar-los».

En aquest troç es dona a entendre que aquests individus som els que formam part de l'equip de govern de l'Ajuntament. Al manco nosaltres ens em sentit al.ludits. Per tal cosa voldríem fer unes petites aclaracions sense gens ni mica de ràbia ni rancor.

En primer lloc, des de l'ajuntament sempre ens em proposat dur una gestió clara i transparent. Qualsevol ciutadà de la vila (o fora) pot demanar comptes del que feim, tant econòmics, com informatius, fer suggerències i dir el seu parer en qualsevol tema. La revista «Es Moli Nou» no és una excepció i sempre ha pogut disposar de la informació que ha desitjat o que ha trobat oportuna informar. Això seguirà sent així, ja que la llibertat d'expressió és un dels pilars de la democràcia i nosaltres, agradi o no, s'accepti o no, som defensors d'aquests valors.

En segon lloc, es desvirtuar la realitat, posar en boca de tot, una idea individual. Vos posarem un exemple per aclarir-ho. Una persona pot estar en desacord, trobar de mal gust, mal redactat, etc. un article de la revista, però no per això, tota la revista i tots els que hi escriuen es mereixen aquests desqualificatius.

Nosaltres com a ajuntament, no hem qualificat ningú mai com a manipulador, distorsionador i menys a la revista. Podem estar d'acord o no amb el que s'escriu, però no som ningú per llevar o posar el que ha de publicar. El que si demanam és que les informacions siguin el més contrastades possibles, conèixer els fets de les diverses bandes, ja que sols així podrem aconseguir que els ciutadans facin la seva pròpia valoració.

En resum, pensam que l'edició d'una revista, així com altres mitjans d'expressió, són essencials per demostrar que un poble està viu i que els habitants que hi viuen són conscients del que passa i que poden participar en el present i futur del poble. Sempre hem defensat i defensarem la llibertat d'expressió i els valors democràtics.

Equip de govern de l'Ajuntament

Darrere cada anònim s'hi amaga un covard (o varis)

Cada un dels membres del Consell de Redacció d'Es Moli Nou hem rebut un anònim titulat, *Dret a comunicar o rebre informació veraç*. En aquest escrit l'autor o autors ens intenten donar lliçons sobre el veritable sentit de la llibertat d'expressió connectada per manament constitucional al dret «a rebre lliurament informació veraç per qualsevol mitjà de difusió». L'escrit té un rerafons de crítica a l'editorial del número 113 en què advertíem que cap maniobra política ens taparia la boca a l'hora d'informar de fets que no agraden a certes persones que voldrien porgar dins el nostre graner. Idò bé, el Consell de Redacció, seguint el seu costum de no publicar anònims, no farà cap excepció amb aquest que hem rebut i on l'autor/autors-es queixa/en de que la notícia donada per Es Moli Nou sobre l'acusació contra el regidor Salvador Barceló per presumpte estafa en uns negocis particulars es incompleta/incorreccta. No obstant, de forma personal i sentint-me al.ludit vaig a escriure el següent:

Qui defensi l'honorabilitat del regidor acusat, que ha restituit la seva falta, però pel que la justícia reclama condemna (en major o menor grau), ho hauria de fer a cara descoberta, de forma valenta i no covardament amagant-se darrere l'escut d'un

escrit anònim, pel que he perdut, desgraciadament i per qüestió de responsabilitat i fidelitat en aquesta revista, dos minuts de temps meravellosos de la meua existència. La diplomàcia insultant dels autors de l'anònim amolla frases calcades a les que solen escupir certs dirigents del PSOE, com per exemple «un sèrie de personatges que res no tenen de periodistes i molt de rates de claveguera», (endivina, endivinalla). Quina originalitat.

Demandar que un anònim «complementi» un editorial independent, clar i contundent, no entra dins cap cervell amb dues neurones de seny. Es Moli Nou no ha manipulat cap notícia. N'hem contades algunes, en cap moment desmentides, basant-nos amb dades d'informacions de mitjans regionals. Per desgràcia és un recurs al que acudim en certes ocasions davant la impossibilitat de recollir informació de redacció pròpia. Mai ens cauran els anells per rectificar si ens equivocam, però el que no farem de cap manera és entrar en el xantatge i el joc de disfresses. Nosaltres anam a cara descoberta (ens equivoquem o no), altres tenen un rostre de dos pams i es senten obligats a tapar-se'l.

Miquel Barceló Noguera

Si hi ha algú que vulgui fer cap tipus de suggeriment o entregar-nos algun article, així com entregar subscripcions o algun anunci, ens podeu trobar cada primer divendres de mes de les vuit fins a les deu del vespre a la rectoria vella. Vos n'esterem molt agraïts.

SUPERMERCAT MARGARITA

OFERTES MES D'ABRIL

Llet sencera o desnatada 1l.	85.-	Galletes "Rossellons"	149.-
Oli "Oliver", 1l.	279.-	"Ariel" concentrat 3 Kg.....	775.-
Cafè "Rico" Mescla 250 gr	179.-	"Norit" líquid blau i verd 1l.	339.-
Foei gras "Blanco"/8	98.-	Momosin 4l.	369.-
Tonyina clara "Isabel" 3 llaunes/100gr...	169.-	Servilletes "Isma" 33x33.....	85.-
Sopa "La Família", 250 gr.....	52.-	Vi "Don Simón" brik 1l.	125.-
Sopa "Knorr".....	59.-		

Ctra. Palma, 81
Tel. 56 03 94

VILAFRANCA

"la Caixa"

LA SUPER 3 i la MEGALLIBRETA
DE "LA CAIXA"
REPARTeixEN PREMIS A VILAFRANCA.

Aquí tenim a Carolina Duran Matas
i a Guillem Torrens Sastre.
Guanyadors, cada un d'ells,
d'una borsa d'esports.

Enhorabona!!

**MegaLlibreta
Estrella**

La llibreta amb
més marxa

 "la Caixa"
FUNDACIÓ CAIXA D'ESTUDIS I D'INICIACIÓ

Xesc Amengual presenta «Homenatge en blanc i negre» a Vilafranca

«El llibre és un homenatge a tots els que m'han aguantat durant aquests desset anys»

Xesc Amengual envoltat pels protagonistes del llibre, els escriptors.

Francesc Amengual Barceló va néixer la nit de Nadal de l'any 1954, ara fa 42 anys, a Vilafranca. Des que a principis dels vuitanta, i de la mà de l'escriptor Llorenç Capellà, es decidí per endinsar-se dins el món de la fotografia informativa i cultural, són molts i variats els treballs que ha fet: tertúlies d'escriptors, famílies reials, personatges d'estiu, incalculables treballs per a la premsa local del nostre poble, les fotobiografies de Josep Maria Llompart i de Marià Villangómez, etc. Analitzant aquests desset anys de treball continu, gairebé sense aturar, li han donat, pens jo, més moments bons que dolents. Durant aquest interval de temps en Xesc s'ha omplert d'experiència, de punts de vista inasolubles pels millors observadors socials i, sobretot, d'un grapat de bons amics que amb les seves disteses converses li han fet veure el món des d'una altra òptica.

El mes de desembre tancava tota una etapa de feina amb «Homenatge en Blanc i Negre» que el fotògraf vilafranquer dedicava aquí han estat companys irrenunciables en temps de mossatge i de maduresa, els escriptors de les Illes. Però la millor penyor que té en Xesc de s'Estany és la continuïtat. Quan molts ja es donarien per satisfets amb la publicació d'aquest llibre en Xesc segueix el seu camí i ja té a impremta la fotobiografia del recentment desaparegut Miquel Àngel Riera.

Aquest mes d'abril, dia 26, tindrà el gust de presentar-lo al seu poble, el poble que l'ha vist fer de tamborer a la banda de música local, d'entrevistador i fotògraf d'Es Molí Nou, de president de l'Obra Cultural Balear a Vilafranca, de treballador a la Banca March i de vilafranquer que viu a Ciutat però que retorna a la

«Amb la fotobiografia de Miquel Àngel Riera que sortirà ben aviat hauré acabat un cicle dedicat als escriptors»

Vila els caps de setmana. Serà a les 20,30 hores a Ca ses Monges i, juntament amb el seu llibre, també s'hi presentaran dos llibres més que passaran a formar part de la col·lecció local.

Com començà aquesta passió per les fotografies periodístiques i culturals? Les circumstàncies de la vida em dugueren a fer feina amb en Llorenç Capellà, un personatge que fins a aquells dies jo desconeixia totalment i que ni tant sols em creia que fos escriptor. Quan ho vaig saber li vaig comentar i

l'endemà es presentà a la feina amb el seu llibre «Pallasso espanyat». Aquell mateix horabaixa ja el tenia llegit i la veritat és que me canvià molt el concepte de la vida. El comentarem plegats i em va fer una selecció de llibres d'autors mallorquins per tal d'endinsar-me en aquest món que tant m'ha captivat.

Com va sorgir la idea de fer «Homenatge en Blanc i Negre»?

La veritat és que havia de donar sortida a la gran quantitat de material que tenia acumulat per ca nostra i la meua dona ja estava cansada de repetir-m'ho. Després de fer una selecció vaig quedar-me amb les fotografies dels escriptors de les Illes i les de la família Reial. Una vegada més en Llorenç Capellà em guià per fer un llibre sobre els nostres escriptors ja que fins a la data no hi havia hagut ningú que hagués plasmat les seves imatges en un llibre.

La veritat Xesc, és que aquest llibre és alguna cosa més que un llibre d'imatges en blanc i negre.

Sí. En principi, quan tot ja estava enllestí, trobava que li mancava cosa al llibre. Així em vaig posar en contacte amb alguns pintors per veure si em podríem fer uns dibuixos per acompanyar els textos i acceptaren la meua proposta. Així quedà un llibre més variat, on els escriptors fan un petit comentari de la fotografia i del moment i els pintors i posen la part abstracta.

I a la impremta ja hi tens

Xesc Amengual devora Llorenç Capellà, el seu guia, a la presentació del Principal

la fotobiografia de Miquel Àngel Riera.

Efectivament. Des que em vaig decidir per dur-la a terme, en Miquel Àngel hi vengué a bé. La cosa però es complicà amb la seva mort, si he de ser sincer pensava que ja no es podria fer, perquè ell em digué que faria una selecció de tot el material que tenia per ca seva i la immediatesa de la seva mort em va fer perdre l'esperança. Així les coses, un dia de l'estiu passat ho vaig comentar a Bernat Nadal i aquest s'ofertà per dir-ho a la família. Una vegada que els ho digué l'esposa del difunt recordà que en Miquel Àngel havia deixat un sobre preparat per a mi. Per sort, la fotobiografia serà una realitat i comptarà amb el pròleg de Josep Rosselló, els comentaris de Bernat Nadal i l'epíleg de Jaume Santandreu.

Acabarà aquí el treball sobre escriptors de Xesc Amengual?

Segurament que sí. No podem estar tota la vida fent el mateix tipus de feina. Amb aquesta fotobiografia pens

«Josep Maria Llompart era un mestre de mestres fins i tot per a ser retratat»

acabar un cicle de la meua vida i després començar coses noves. M'hagués agradat fer la fotobiografia de Blai Bonet però el poc material fotogràfic que aquest té és insuficient per fer-la.

El gremi d'escriptors sembla que va molt remogut?

No m'he aficat mai en les seves disputes. Sempre m'he limitat a deixar constància gràfica d'aquesta gent i a més hagués estat un error per part meua aliar-me amb un sector o un altre perquè al cap i a la fi l'únic perjudicat seria el meu treball.

Per cert, quin ha estat l'escriptor més fotogènic?

Josep Maria Llompart, era un mestre de mestres inclús per ésser fotografiat. Qui també

m'agrada retratar és Antoni Serra, és un personatge que fins i tot la decoració de ca seva va d'acord amb la seva personalitat.

Potser ara és el moment de fer un balanç d'aquests dèsses anys dedicats íntegrament a la fotografia? La

din. els meus càlculs fer un treball d'aquestes característiques.

Entrem a parlar de la teua labor com a fotògraf. No t'agrada el color?

El blanc i negre és l'essència de la fotografia. Des del moment que passes el rodet tota la labor és teua i, vulguis o no, això sempre és un al·licient més. Si treballes en color també pots fer feina a casa però és més complicat i quasi tothom o duu als laboratoris.

I perds molt de temps?

Ara ja no. Al principi feia coses més elaborades i imaginatives però l'acumulació de feines no et permeten entretenir-te. Potser ara seria el moment de tornar a l'Escola d'Arts i Oficis a recuperar totes aquelles coses que vaig aprendre.

Per acabar Xesc, tu que has estat sempre vinculat amb la cultura, com veus el panorama del nostre poble?

El fet de viure a Palma condiciona molt aquesta resposta, però pel que conec la gent d'aquí en lloc de disfrutar del que és seu viu de les enveges dels altres. Res mai està ben fet, la crítica és sempre destructiva i això és difícil de suportar pel que incentiva l'activitat cultural.

Jaume Català

fotografia no m'ha donat beneficis, sempre ho he fet per afició i per la satisfacció que sents després de conèixer tota aquesta gent. Quant a la publicació de llibres, sempre he tengut facilitats, tot i que em consta que hi ha gent que té dificultats. El problema és que hi ha un sèrie d'editors que pensen que ho has de fer tot per no res.

Tal vegada t'animes a publicar el que tens de la família Reial?

La veritat és que hi ha fotos molt interessants i de cert valor històric però no entre

Dos llibres més que es presenten a Ca ses Monges

A part del llibre de Francesc Amengual, aquest dissabte dia 26 es presentaran a Vilafranca dos llibres més relacionats amb el nostre poble. El primer és una reedició del llibre «Vilafranca de Bonany, un passeig històric pels seus carrers antics i nous», que feu el pare

Andreu de Palma l'any 1935 i que ara es complementa amb un estudi del vilafranquer Antoni Riera. El segon llibre és «El poder i els poderosos a les viles de Mallorca», de Pere Salas, que fa referència expressa a Vilafranca i a tres pobles més.

RONDALLA DEPRAVADA

Ara que vendrà l'estiu

Prest arribarem a l'estiu i ja comença a haver-hi una certa paranoia per eliminar els greixos sobrants. Els gimnassos estan de gom a gom. Les caminades pels voltants del poble ja semblen el passeig del dissabte de la Beata... Tots diuen que el metge ho recomana, per allò del colesterol. Sospit que d'això no hi ha res de res. N'hi ha que ja han vist a alguna revista de moda les prenes estiuenques de bany que es portaran aquesta temporada: «biquinis» més lleugers, vestits de bany més ajustats, «tangas» amb la corda més estreta, etc. Comencen a pensar: «I ara què?». Si no em trec aquests tres quilets de més, no podré anar a la mar !!!...

Si l'arena de S'Illot parlava....

Quan era al •lotet, (igual que tots els vilafranquers de la meua edat que han estat al •lotets) partíem cap a S'Illot a passar-hi aquelles dues setmanetes de vacances. Anàvem a la platja, feiem castells d'arena, empenyàvem els majors que ens hi acompanyaven, menjàvem pa amb «Nocilla» per berenar i ploràvem com una Magdalena si no ens compraven un gelat a Can Ximet.

Més tard, cap a posta de sol, sortíem a fer una volta pel passeig que hi ha arran de la platja: jugàvem per les roques, establíem amistat amb altres al •lots de la nostra edat que eren d'altres indrets i tiràvem pedres dins el Riuet. Amb els anys començarem a mirar aquelles estranjerres rosses, altes i d'ulls blaus que feien d'aquell racó de Mallorca el lloc més privilegiat del món.

Amb el temps moltes d'aquelles coses s'han esvaït, han tornat no-rés. Sols un simple record ens retorna cada any quan s'acosta l'estiu.

Però retornem al principi, allà on intentava teoritzar sobre la psicosis de treure'ns el greix sobrant per

poder lluir un cos «Danone».

Quan passava tot allò, a S'Illot, ara fa vint anys, els homes i les dones del nostre poble no miraven tan prim. No deixaven que els seu pés, el greix, la curva de la panxa, els «Michelins», les pistoleres, les varius, les pelades i crosteres, les calvícies, les selles peludes, (igual que les cames) i tans i tants detalls que ara són anomenats antiestètics, formaven part del nostre tarannà, no eren cap impediment per exhibir tot el seu potencial sobre la blanca arena de la platja de S'Illot.... Fins i tot, els més atrevits, eren capaços de menjar-se la pultrú per berenar, beure's el vi de rapa i assaborir els melons primarencs davant la presència dels estrangers, escèptics per la visió folclòrica a la qual havien estat convidats per casualitat.

Difícilment podrem recobrar aquells moments, no hi poseu cap dubte. Qui s'atraveix a repetir aquelles escenes tant bucòliques aquest estiu? no trobareu ningú. El que si hi veureu seran homes i dones estilitzats a la força que intentaran

donar la imatge de persones APTES per exhibir-se sobre l'ara saturada, grisenca, bruta i asfítxia arena de la platja de S'Illot.

Jo, per no caure en la nostàlgia, segurament quedaré assegut sobre la paret del passeig, mirant aquell immens escenari i recordaré tots i cada un d'aquells moments inoblidables que em va oferir la meua infantesa. Més tard, quan en demanin de quin color duia el «biquini» na Fulana o si me fixat amb el vestit de bany den Mengano, potser que sols pugui dir: «No ho sé... Sols record haver vist un home amb un tros de pa amb sobrassada i un tassó de vi que era l'enveja dels qui l'envoltaven...»

Jaume Sansó

Bicicletes Can Botelles

Venda i reparació de bicicletes
Taller: C/Reis de Mallorca, 25
Mostrador: C/ de Santa Catalina Thomàs

Distribuïdor:
CARRERA

Qüestió d'identitat

Després que l'Obra Cultural Balear hagi fet una crida a la defensa, sempre i per tot arreu, de la nostra llengua pròpia, la llengua catalana, i hagi animat el poble illenc a defensar la cultura i la identitat del nostre país insular, fins a arribar a un ple autogovern, em sent plenament optimista de cara a un futur no gaire llunyà. Veure un caramull de joves acampant en favor de la llengua a Inca, i després de la I Trobada de l'OCB, trenta cinc anys més tard, estic plenament convençut que el futur que ens florirà tindrà de color el rosa.

Però malgrat aquesta odisea de bones intencions i iniciatives, em veig obligat a denunciar que no tot va sobre rodes i costa per avall. Encara ara, tenim subjectes que es manifesten en favor de «ses llengos baleàs». Malgrat la tasca normalitzadora sigui feixigua i mala d'aguantar, encara hi ha i seguirà havent impresentables que defensant interessos propis, el centralisme madrileny i l'espanyolisme propi de l'ultra-dreta franquista; es titllen de defensors de la identitat d'aquesta terra nostra. Personatges com Joaquín Cotoner, el terrorista Jaime Martorell, Fernando de Oleza, ... molts d'ells, representants del moviment botifarra que hi hagué temps enrera en aquesta illeta encimentada, semblant la ignorància i la incultura per tot arreu, es declaren defensors de les Illes Balears. La sort radica en que tots ells tenen ja una avançada edat i en qüestió de pocs anys aquest «pensament» sigui fulminat.

Mentrestant tenim mallorquins que es declaren anticatalanistes i s'adjunten a les files gonellistes argumentant que som espanyols i que no tenim res a veure amb els catalans. Sàvia resposta. I és clar, el més penós de la troca és que tots aquests «mallorquinarros» empen sempre el castellà com a mitjà d'expressió escrita i quan conversen amb un castellanoparlant. I ara arriba la traca final de les Festes de La Beata. Arriba a tal punt la colonització espanyola a Mallorca, que per processons de la Setmana Santa, a Felanitx, s'han cantat «saetas» i tot! La «Casa Rekional d'Extremadura» de Felanitx, cantà «saetas» durant els passos de les processons. Això és tot un símbol d'integració. I ara bé (ara ve el quid de la qüestió o la sortida de solc). I jo em pregunto: què hagués passat si aquest home se n'hagués anat a Badajoz i hagués començat a ballar jotes i mateixes, a vendre panades i robisols, o si hagués bufat les xeremies a manades desfetes ben enmig de la plaça major d'aquesta ciutat extremenya? Crec que la resposta la sap tothom.

I jo em pregunto (per segona vegada): el futur és tan rosa? Tal vegada jo contestaria que el futur té un color molt paregut a la merda; a l'estil marró negrós. De vegades val més deixar-se de celebracions, acampades i trobades, i dedicar-se a conscienciament nacional i cultural del nostres germans ignorants.

Guillem Mas i Barceló

Amb ocasió del suïcidi col·lectiu «Puerta del Cielo»

Tot quant diré, ho faré, segons el meu parer.

Això, doncs, pens:

Si vé el dia en que l'home resol per ell mateix i en ell mateix les seves pròpies necessitats humanes a instàncies dels seus instints animals, científics, i, fins i tot, culturals, no crec jo que amb això es quedi tranquil. L'home vol qualque cosa més que resoldre el seu problema humà.

L'home mai no solucionarà, amb un cop de puny damunt la taula, ni els grans problemes que li vénen del seu passat, ni les immenses preguntes i terribles confusions que li esperen en el futur.

L'home per caminar necessita avançar amb un peu darrere l'altre i un altre endavant; amb un peu a terra i l'altre enlaira.

L'home -com a home- fa camí tenint un punt de partida i un altre d'arribada. L'home -com a animal racional- no és de cap de les maneres com són els animals irracionals. L'home n'és conscient de que arrossega un passat no gens clar i que li espera un futur obscur dins molts de dubtes. Tot i això, ell sap que, si no té una fe forta amb qui tengui més potestat que no pas té l'home, sols camina cap un abisme sense fons: pensant fredament, quasi són més feliços aquells que viuen amb els ulls tancats caminant dins la inconsciència cap a l'abisme de la mort, que aquells que ho analitzen fil per randa, cercant arreu la veritat i volent saber què hi ha o hi pot haver més enllà de la mort.

L'home aspira a arribar a una meta: «resoldre el problema de la seva existència, el seu problema, el problema de l'ésser».

La salut mental és un fet a tenir en compte. Tant la salut mental, com la seva malaltia són essencials per resoldre amb èxit el problema de l'home.

L'home és un misteri ...

L'home, qui és ...?

Llibertat, què és ...?

Per què tothom viu insatisfet ...?

Quina pregunta es fa l'home que tengui resposta segura ...?

La infelicitat està de ple dins la nostra societat. La salut mental no és la qualitat que més pot mostrar amb orgull tenir el nostre món.

L'home, que no té por a res i viu sense frens de cap classe, viu reprimat, mata sense to ni so, es suïcida per qualsevol cosa.

Ho podem dir ben clar: aquells que s'han proposat fer feliç l'home han fracassat de cap a peus, rotundament.

És un principi de la ciència de progrés del nostre món: «DESTRUIR».

La secta suïcida de Califòrnia creia que seria alliberada i transportada a un nivell millor. Per què aquests fets es repeteixen tan sovint?

AQUEST ÉS EL MEU PARER: LA RAÓ I LA FELICITAT CAMINEN PER CAMINS DIFERENTS quan tocara donar-se les mans i anar costat per costat. Si vivim dins una vida en la qual ens sustenta la falsedat, mai per mai no ens podrà acompanyar la felicitat. La brúixola ens marca el nord allà on es troba el sud. Caminam amb el cap per avall.

QUANTS N'HI HA QUE ESPEREN QUE PASSI UN COMETA PER PUJAR-HI I DEIXAR DE VEURE I VIURE EL QUE VIVIM I VEIEM?

Agustí Serra Soler

Floristeria Mestre

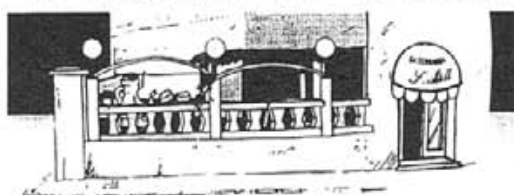
ESPECIALITAT EN
FLORS NATURALS

SERVEI PERMANENT

C/. Mn. Damià Nicolau, 12
VILAFRANCA

Tels. 56 03 03 / 83 20 72
Mòbil: 908 63 09 96

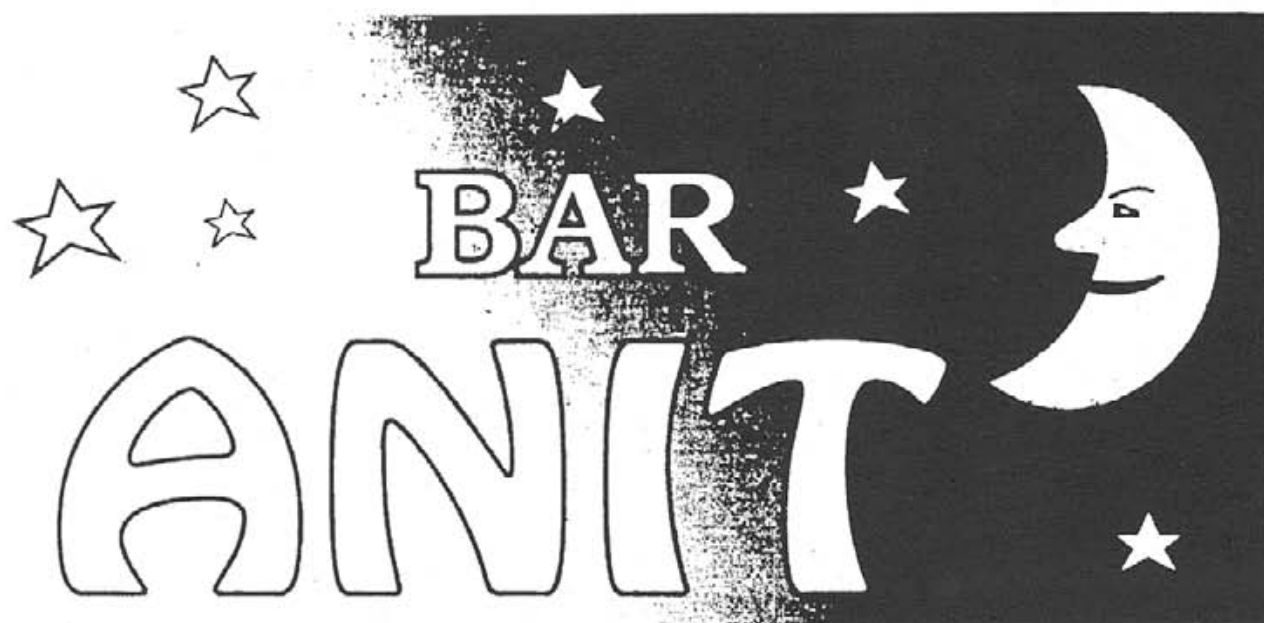
SA TERRASSA S'Altell

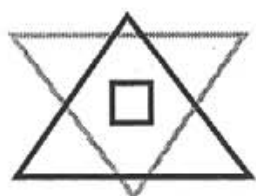
Bones Festes!!

C/. Santa Bàrbara, 43
(Devora Camp de Futbol)

Tel. 56 06 42
VILAFRANCA

C/. Palma, 53 - Tel. 56 00 63 - VILAFRANCA

COMERCIAL D'INSTAL·LACIONS PETRA, S.L.

VIDRIERIA

Doble cristl·lament • Envarillats i Tallats • Taules • Mampares de bany

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES

Aire condicionat • Calefacció • Piscines (manteniment) • Reg per goteig

C/. Veracruz, s/n. • Tel. taller i exposició: 56 16 47 • PETRA

BAR S'ESQUITX

VILAFRANCA

Fusteria Bover C.B.

*Portes i persianes
vidrieres
arrambadors
escales de caragol
mobles diversos*

C/. Dels Rocaberti, 29
Tel. 56 01 05

VILAFRANCA

MAGATZEM

CA'N PEDRO ROS

PINSOS • ABON S • CEREALS • INSECTICIDES

OCELLS DOMESTICATS
CANARIS • AGAPORNIS • LLOROS
PERICOS • EXÒTICS • CAROLINES

GÀBIES • COLLARS • MENJAR
MEDICAMENTS • ACCESORIS

Ctra. Palma, 48 - Tel/Fax 56 00 09
VILAFRANCA

TUCASA

ES MAGATZEM D'ES PLA, S.L.

*Materials per a la construcció
Ceràmiques*

CTRA. PALMA-MANACOR, 38
TEL. 56 01 54 - FAX 56 06 15
VILAFRANCA

El plaer de beure

Galmés i Ferrer

Arnau Galmés és un jove enòleg que ha iniciat la reconversió del celler de Can Mec, creat pel seu pare. La reconversió, en aquest cas, consisteix bàsicament en la producció de vins embotellats i en la millora substancial de la qualitat organolèptica, passant d'uns vins simples a uns vins amb més complexitat tècnica.

En el món del vi els resultats no són mai immediats, però els canvis produïts en aquest celler de Petra s'han fet notar. La incorporació de nous mitjans tecnològics i una nova mentalitat per fer vins han fet possible aquesta substancial millora.

Galmés i Ferrer ha elaborat el negre a partir de les varietats autòctones Callet i Manto Negro, a més d'Ull de Llebre. El vi juga amb la fórmula tradicional dels vins joves mallorquins, però reforçant-la astutament amb l'Ull de Llebre, que tants bons resultats dona en vins joves, com per exemple els cosecheros d'Àlava.

El vi és d'un color granat fosc. En nas ditingim un conjunt aromàtic que va des d'olors animals a les de cafè, nous, tabac i torrats. En boca, la glicerina li dona un caràcter avellutat. Des del meu punt de vista, li manca una mica d'acidesa que li donaria un final retronal d'intensitat feble i de caràcter herbaci.

En definitiva, es tracta d'un vi que creiem que ja ha arribat al seu zenit, i que aviat iniciarà la fase de declivi. Preu 400 pessetes. Galmés i Ferrer C/ Ordines, 19 07520 Petra. Tel. 56-10-88.

Francesc Grimalt

Bar Ca'n Boleto

C/. Palma, 11
Tel. 56 02 23
VILAFRANCA

FUSTERIA GERMANS ARTIGUES, C.B.

PORTES
PERSIANES,
VIDRIERES,
ARRAMBADORS,
MOBLES DE CUINA

C/. Principal, 63 - Tel. 56 02 90 - 07250 VILAFRANCA

Tensió..., nervis... basta!

Dins aquest intens ritme i aglomeracions de la vida «moderna» a què ens veim immersos, és allà a on ens va bé aprendre mètodes de relaxació. És necessari que superem els efectes no més que l'extrès, «els nervis», fan damunt el nostre organisme i que es manifesta en formes diverses com: «dolors musculars» cefàlees (mal de cap), dolors d'espatlla, trastorns gàstrics (estómag, fetge, pancrees,...), trastorns sexuals ... (ejaculació precoç...) trastorns del dormir ...

La relaxació implica aprendre una tècnica que ens alliberi de la tensió corporal i que ens permet l'alliberació de l'angoixa mental (la sensació de tranquil·litat i pau que pot tenir la nostre ment és impressionant!!!)

Si reflexionem bé, ens adonarem que la nostra vida està plena de preocupacions menors i que pel fet de ser petites mai acaben de resoldre's...

Aquestes, moltes vegades són més difícils de vèncer que una dificultat seriosa i greu, perquè no arribam a enfrontar-nos responsablement amb elles. Aquestes produeixen estats tensionals que es van acumulant i que afecten el nostre organisme.

Quan estam davant un problema greu, també ens ajuda la relaxació i la Sofrologia a enfrontar-nos amb més valentia i força, oferint-nos la possibilitat de trobar més solucions a aquest, i si no n'hi ha al manco a ajudar-nos a superar-nos.

Podem fer, per tant, per millorar la nostra salut: aprendre a relaxar-nos intentant controlar els estats d'ansietat elevats que són perjudicials per al nostre organisme i per a la nostra ment i per això hi ha tècniques específiques. No quedem creuats de braços... Actuem!

Antònia Bover

FUSTERIA

J. JAUME
NICOLAU

Persianes, vidrieres,
portes de 1/2 punt,
feines d'encàrrec de tota
mida i model

Taller:

C/. Sant Josep, 93 - Tel. 83 20 60

Particular:

C/. Bonany, 53 - Tel. 56 03 71

VILAFRANCA DE BONANY

BAR - CAFETERIA SA PLAÇA

BERENARS I
TAPES VARIADES

Plaça Major, 6 - Tels. 56 03 15
VILAFRANCA

És hora de canviar les lleis

Aquest mes no vos cansaré amb un llarg article sobre una temàtica determinada sobre el medi ambient. El motiu d'aquest full és doble però amb un sol objectiu: el de pressionar els polítics perquè canviïn algunes de les lleis que estan en vigor i que afecten el medi ambient. És ben hora que malgrat ells no vulguin protegir i beneficiar el medi, al manco, ens deixin fer alguna cosa per al nostre medi, la nostra terra. El que no puc entendre és que si, a ca nostra, algú ens tira unes quantes bosses de fems, mirarem de posar una denúncia i d'intentar que el qui ens ha posat els fems dins ca nostra els llevi, i que si segur que si per casualitat l'aplegam li armarem un escàndol; en canvi qui de voltros ha fet un escàndol o ha posat una denúncia per haver detectat una infracció o un atemptat sobre el medi? Quina «collonada»! quan el medi també és ca nostra, no vos enganeu, si destruïm el medi, la nostra supervivència com a espècie no està assegurada.

Per aquests motius explicats breument vos deman una altra vegada que participeu en la defensa del nostre medi enviant dues postals com les que apareixen al final d'aquest full. Per una banda es necessari pressionar el Conseller de Medi Ambient perquè canviï el Pla Director de Residus perquè ens deixin reciclar d'una vegada. El pla actual no contempla la possibilitat de reciclar els nostres residus i recordau que encara que no hi hagi abocadors hem de reciclar els nostres fems.

Per altra banda, malgrat hi hagi una llei d'Espais Naturals, sorgida per pressió popular, fa falta que aquesta es dugui a terme i que la protecció no sigui només una llei sinó un fet. És veritat que tenim espais protegits però això no evita la seva degradació, ni es compleix la llei ja que no hi ha ningú que

ho controli. I ja ho sabem com a bons mediterranis si no ens controlen, o ens imposen

infraccions no cumplim les lleis.

Francisca Martí

Auto-servei Can Joan

C/ Joan Barceló, 27
Telf. 56 05 61
VILAFRANCA

Les millors ofertes
per tots els vilafranquers

BAR RESTAURANT **SES TEULERES**

**ESPECIALITAT EN CARN AL GRILL
PARRILADES I SERVEIS A LA CARTA**

Ctra. Palma, Km. 37

Tel. 56 01 23

VILAFRANCA

Prensa
Revistes
Objectes Regal
Llibres

Papereria Rondaies

Ctra. Palma, 19

Telèfon 83 21 84

07250 VILAFRANCA

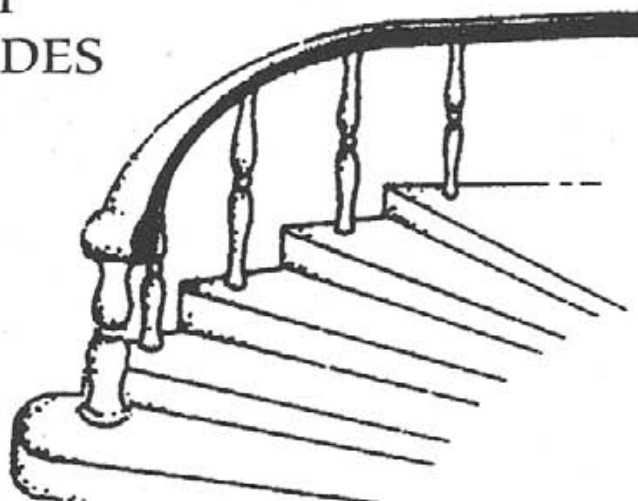
FUSTERIA

RIBOT • NICOLAU, S.L.

PORTES, VIDRIERS, PERSIANES I ARRAMBADORS
MOBLES CUINA I BANY
VIDRIERES ASSOLADADES

Cl. Ramón i Cajal, 20
Telèfon 83 03 61
07520 PETRA

ELECTRIFICACIONS I FONTANERIA
HUGUET • BARCELÓ, S.L.

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES, DOMÈSTIQUES I INDUSTRIALS
CAMBRES DE BANY,

CALEFACCIÓ • AIRE CONDICIONAT • DEPURACIÓ PISCINES
ENERGIA SOLAR • BOMBES SUMERGIDES • ANTENES TV

ctra. Palma, 28 • Tels. 56 01 19 - 908 09 70 37 • VILAFRANCA

Esports

El Vilafranca haurà de fer un pensament, la Tercera divisió és darrere la cantonada

El Vilafranca segueix en el primer lloc de la taula classificatòria amb els mateixos punts d'avantatge sobre el segon classificat, l'Arenal. L'Arenal va sufrir per aconseguir la victòria davant el Ferrioler per un ajustat quatre a tres, la sorpresa de la jornada va ser la derrota del Montaura, el cinquè classificat, en el seu propi camp davant el dèbil Calvià. El Vilafranca ara té com a adversari l'Arenal, que li porta tres punts de diferència, els altres equips, com el Badia de Cala Millor, que després de la derrota davant l'equip vilafranquer, se situa encara en la tercera posició, ara ja a dotze punts de retràs davant el líder de la Regional Preferent.

El Badia està empatat a punts amb l'Espanya de Lluçmajor amb cinquanta quatre punts, amb quatre de diferència davant el Montaura i La Unión.

El Vilafranca, que només ha perdut tres partits en el que va de temporada, és l'equip menys golejat però no duu massa gols a favor; és l'equip que té més a favor les estadístiques juntament amb l'Arenal.

Pel que respecte a la part baixa de la classificació el s'Arracó i el Consell s'han despenjat dels altres components de la part baixa. La lluita està entre l'Escolar, l'Alcúdia i la Soledad.

Ja passant als resultats dels partits, aquest mes només ha jugat tres partits, a causa de les vacances de pasqua. El primer partit va ser contra el Gènova on l'equip vilafranquer va demostrar el seu potencial i va guanyar amb un contundent dos a sis. L'equip entrenat per en Pep i en Gaspar va oferir tot un recital de joc ja que quasi en cap moment va deixar dominar el partit a l'equip local. El pròxim partit que disputà el Vilafranca, va tornar a ser a domicili, en aquest cop va ser contra el Xilvar, on el resultat, no va ser tan contundent però tant efectiu com el del diumenge passat. El resultat final va ser de dos gols a zero obra de Sureda, just després de l'inici de la segona part, i el segon i definitiu, se n'encarregà Marí,

ja a les acaballes del partit. El partit no va ser d'allò més bo, però un mal arbitratge, i un mínim esforç de l'equip meloner, va poder tòrcer a un Xilvar que anava amb totes les esperances, de poder guanyar a un Vilafranca, que de cada dia més s'està consolidant com l'equip més fort i regular de la regional preferent.

El darrer partit del mes va ser el més difícil ja que rebia el Badia de Cala Millor, el tercer classificat de la taula classificatòria. El partit va ser molt disputat en els primers quaranta cinc minuts, però en els primers minuts hi va haver molt de desconcert. A la segona part el domini del Vilafranca va ser total i per això aconseguí l'únic gol del partit, el gol va ser obra d'en Rigo en un bon contraatac dels vilafranquers, començat per Morey que dona una passada amb profunditat cap a Casals que romp el fora de joc i en el primer toc la dona als peus de Rigo que marca un gol molt important. En els darrers deu minuts el Badia

començà a presionar xutant tres cops a porta amb claredat i sempre s'ha trobat amb un inspirat Juanjo que, juntament amb Rigo, han estat els dos jugadors més destacats.

Redacció d'Esports

El Vilafranca cada cop més s'aproxima a la Tercera divisió

La serietat que duu a terme Pep Sansó en el vestuari es reflecteix en els resultats

**Centre de Gimnàstica
i Estètica**

**C/. Sta. Bàrbara, 12
Tels. 56 05 46
VILAFRANCA**

**FUSTERIA
galmés**

**Carrer de Sta. Bàrbara, 62 - telèf. 56 00 71
07250 VILAFRANCA DE BONANY (Mallorca)**

JUVENILS

Important victòria davant el Marratxí

Els juvenils aquest mes han aconseguit una important victòria davant el seu davanter, el Marratxí que el fa acostar-se una mica més. Després d'aconseguir aquesta victòria, encaixa una golejada davant el Pt. Pollença.

Els vilafranquers continuen essent l'equip més golejat i uns dels equips més poc golejadors i encara estan situats en la penúltima posició davant del Valldemosa, però ara s'ha situat a només dos punts del Marratxí.

En el darrer partit de lliga contra el l'Idler, el Cala d'Or, hi va haver una sèrie d'incidents, del que destaquem en primer lloc la darrota per cinc gols a un. Després, quan només quedaven cinc minuts per al final del partit, hi va haver renou ja que, per culpa de l'arbitre, els jugadors visitants i els vilafranquers es van començar a discutir i no només amb paraules. I després d'aquest enrenou, el partit es va acabar ja que els jugadors es varen retirar cap als vestidors.

Resultats:

Marratxí 1-Vilafranca 2
Vilafranca 3-Pt. Pollença 7
Vilafranca 1-Cala d'Or 5

CADETS

Acaben la lliga en setena posició i comencen la Copa President

La temporada per als cadets vilafranquers va acabar la setmana passada i en comença una altra amb la copa President.

El Vilafranca després de guanyar a casa davant el Porreres i perdre a domicili davant el Montuiri pel resultat de quatre gols a un, no augmentà de posició i es quedà situat en la setena posició davant del Margaritense i darrere del Santanyí. El campió de la lliga va ser l'Escolar de Capdepera que va treure un avantatge d'onze punts al segon classificat, l'Espanya de Lluçmajor.

Un cop haver acabat amb la lliga es comença amb la copa President, que consisteix en dos grups de quatre equips i el primer classificat de cada grup, al cap de les dues voltes, s'enfronten en una final.

A l'equip vilafranquer li han tocat els equips més complicats com per exemple l'Escolar, el Barracar o l'Olimpic.

Resultats:
Vilafranca 1-Porreres 0
Montuiri 4-Vilafranca 1
Olimpic 4-Vilafranca 3

FUTBOL7-ALEVINS

Certa millora a l'equip aleví

El Vilafranca aconsegueix tres importantíssimes victòries. La primera al camp del penúltim classificat, el Felanitx, per un contundent 1-10, la segona i la més important al seu màxim rival, l'Andratx, per un ajustat quatre a tres, i la més recent al camp de l'Espanya de Lluçmajor, per un clar quatre a set, i per acabar una derrota davant el quart classificat per un tres

vuit.

Després d'aquestes victòries, el Vilafranca avança tres posicions que el situen a la zona tranquil·la de la taula classificatòria. Actualment du vint-i-vuit punts, a només un de l'Andratx i la Porcíncula; i porta dos punts d'avantatge als seus màxims perseguidors.

Resultats:

Felanitx 1- Vilafranca 10
Vilafranca 4- Andratx 3
Espanya 4- Vilafranca 7
Vilafranca 3- Montuiri 8

FUTBOL7- BENJAMINS

El Vilafranca afluixa i deixa escapar els capdavanters

El Vilafranca perd gas i deixa d'estar a la zona de privilegi de la classificació. Aquest més era decisiu de cara a les aspiracions dels vilafranquers ja que rebia el primer i el quart classificat, i visitava el tercer, cosa que ha fet que els jugadors d'en Pere i en Damià deixassin escapar els seus màxims rivals, ja que ha perdut per golejada davant el Marianer i el Petra, i va empatar amb el Badia.

Després d'aquets resultats se situa a vuit punts del seu màxim rival, l'Artà, i tant sols porta un punt al seu més pròxim perseguidor,

l'Escolar. Val a dir que el líder encara imbatut li porta trenta punts d'avantatge.

Resultats:

Vilafranca 1- Marianer 8
Algaia 2- Vilafranca 4
Vilafranca 1- Petra 7
Badia 1- Vilafranca 1

VOLEIBOL

Irregularitat en l'únic equip de voleibol vilafranquer

L'equip entrenat per en Jaume i per en Sebastià, tot i la seva irregularitat, està situat en la segona posició de la taula classificatòria.

El primer partit d'aquest mes va ser al camp del C.D. Mediterrani que van caure derrotades per un tres a dos. El proper el van guanyar per tres a zero amb un excel·lent partit de les vilafranqueres, ja que en cap moment van deixar dominar a l'equip visitant. Ja a la segona volta les cadets van repetir el resultat de la primera volta amb un contundent tres a zero. El darrer partit abans de tancar l'edició d'aquest mes ha estat contra el C.V. Sa Pobla amb un resultat tan clar com un tres a zero. L'equip vilafranquer es manté invicte al seu propi camp, el Molí Nou.

Redacció d'Esports

TALLER MECANIC
DAMIA MARTÍ

Son Pons, 21 • Tel. 56 01 52
07250 - VILAFRANCA

Missioner: artesà de concòrdia i pau

¿Què són els missioners? Agitadors socials, endormissadors de pobles, líders revolucionaris, espiritualistes que proclamen resignació, què són? I, com a conseqüència, què fan? Ja que no poden, al mateix temps, actuar de revolucionaris i predicadors de resignació, alliberadors i creadors de dependència... Què són i, per tant, què fan?

Serà bo demanar-ho als mestres en aquests sabers. I Mallorca, ja en el segle XIII, oferí a la Humanitat un dels millors mestres: Ramon Llull. Seglar mallorquí que des de la seva conversió s'entregà amb radicalitat a propagar la fe cristiana. Els musulmans eren en aquella època els infidels a convertir. Com? Aquí trobam, amb la màxima claredat què és un missioner.

Era l'any 1292, mestre Ramon escriu al Papa Honorius IV i li envia l'obra que acabava d'enllestir: «Tractatus de modo convertendi infideles». Vet aquí el seu pensament: «No val més triomfar dels infidels en la discussió, convencent-los gràcies als atributs divins i raons necessàries, en lloc de fer-los la guerra, occint-los de llurs terres? Convertim-los i deixem-los els béns que posseeixen, siguem ARTESANS DE CONCÒRDIA I PAU».

Artesà, «aquell que construeix o elabora -ha escrit Mons. Teodor Ubeda- qualche cosa amb les seves pròpies mans, posant-hi tota la saviesa del seu esperit i del seu poble, tota l'atenció i l'esment, peça a peça, amb estimació pel que fa i per allò que construeix, disfrutant de fer el que fa, amb goig i alegria que després es reflecteix en aquella obra ben feta i plena de bellesa i de vida. I endemés que treballa en la humilitat i el silenci, sense espectacularitat, amb eines i instruments senzills i pobres, concretat amb la seva obra, sense presses, ben confiat en la inspiració i l'amor que posa en el seu treball. Sabent que mai podrà aspirar a una gran producció massiva, però segur que el que fa serà perfecte i bell, tindrà vida, perdurarà en el temps i donarà felicitat a la mateixa obra i a tots els qui la puguin contemplar en el futur».

Magnífica descripció de la tasca dels missioners. Tasca silenciosa, ja que només són notícia quan els mitjans de comunicació els troben a l'ull de la tempesta que els interessos econòmics o estratègics han desencadenat als pobles on els missioners serveixen. Ja hi eren abans i continuaran, més que mai, quan escampi el temporal i hagin de refer tanta destrosa material i espiritual, de desenvolupament material i humà.

Una tasca per crear concòrdia. Per això ensenyen, amb l'exemple sobretot, i també amb les seves paraules i realitzant projectes de desenvolupament integral, ben pensats i estructurats,

a deixar-se guiar per la justícia que suposa respectar els drets dels altres i complir els propis deures. Ensenyen a viure, en la pràctica, la fraternitat que esdevé, per a les persones i per als pobles, autèntica i profunda felicitat. Amb la concòrdia, la pau. Sempre fruit de la justícia: encara més, fruit de l'amor, per esser pau de veres i duradora.

No han mancat, ni manquen, clixés que volen explicar de manera ben distinta que és un missioner. Ja Ramon Llull tingué els qui se'n reien de la seva bonhomia, i de l'escola de llengües (aprendre l'àrab per poder dialogar), sobretot de la seva entrega generosa fins a vessar la sang. A Bartolomé de las Casas li enflocaren tota la «leyenda negra» amb la que «l'Imperio» volia defensar-se de la mala consciència que li creava la vida i l'obra dels missioners. Molt especialment volia doblegar-la perquè sorgia de l'Evangeli, la forta i clarivident resistència a la dominació.

Més tard les grans potències n'aprengueren, i en lloc d'atacar els missioners intentaren domesticar-los. I a vegades, a redols, ho aconseguiren. La «protecció» dels colonitzadors, fou, quasi sempre, «el brazo del oso».

Avui els missioners troben dificultats (una mitjana de dos

assassinats, màrtirs, per mes) perquè la seva presència, i la seva predicació mitjançant el testimoni i la paraula, estorba el repartiment del món en dues parts: un nord ric i dominant i un sud pobre i explotat. Però els missioners mallorquins, preveres, religiosos/es, seglars, no amollen. Hi són. Amb el goig i la il·lusió que treuen de la fe i de la força que dóna l'amistat amb Jesús.

Els qui continuem a la roqueta també els podem ajudar. La simpatia i l'admiració la tenim a flor de pell. Podem demanar per ells a Déu que enforteix i entusiasme. I donar-los ànim, sobretot allà on el correu pot dur les nostres cartes. I participar en projectes de desenvolupament. Molt especialment; essent nosaltres també aquí, dins aquesta societat nostra que estimam i volem millorar, **artesans de concòrdia i pau**.

Miquel Mulet Coll

Defuncions

També ens
han deixat

Agustí Nicolau
Marimón, morí dia 1
d'abril als 83 anys

Antònia Mascaró
Nicolau, morí dia 3 de
març als 74 anys

Antònia Oliver Gayà,
morí dia 27 de març
als 92 anys

Guillem Caldentey
Font, morí dia 7 d'abril
als 81 anys

Avís a les persones que s'han renovat el carnet

Tota la gent que va anar a renovar-se el document nacional d'identitat hauran de passar per l'ajuntament els dies 15, 16, 27 i 29 de maig per fer les corresponents marques dactilars. Si ho recordeu, el dia que anareu a fer la renovació se vos va donar un paper groc on apuntava el dia que vos tocava passar per l'ajuntament a fer aquesta tramitació. L'horari d'atenció al públic serà de les 10 a les 12,30 hores a l'ajuntament.

Polícia Local

Es piló

Un ase per l'aniversari del Grup Excursionista de Vilafranca.- Fent la baixada de Lluc a Campanet, els membres del Grup Excursionista es trobaren amb un ase d'aquests de rondalla i que ben bé podria ser proposat com a mascota dels excursionistes locals. El fet va ser que l'ase anava un poc desenat i quan va veure l'estol de vilafranquers que baixaven amb les motxilles carregades de queviures decidí unir-se a la comparsa. L'animal quan va veure que ningú li feia cas va decidir fer un sabotatge a les dues que va veure més despistades i les envestí per la part de darrera per pegar mossegada a la motxilla. Sort que se'n varen adonar i amb una bona correguda pogueren desfer-se de l'ase. Molts d'anys.

Una cabra, pel diumenge de Pasqua.- Cada vegada són més els que es mostren contraris a la «tradició» implantada per les diferents quintes de passejar una cabra el diumenge de Pasqua. Hi ha una dita que diu que «a cadascú allà on li pertoca». Segur que l'habitat d'una cabra no és un café, maldament sigui el diumenge de Pasqua.

Catalina Bover, una mundidiputada.- La nostra diputada Catalina Bover, en pocs mesos, ha aconseguit fer més viatges que els jubilats de l'Insero. Primer va partir per allà on fa tant de fred, qüasi bé en el capcaracull del globus, tenim por que no fós per devers Finlàndia, i darrerament també ha anat per centre Àfrica per estabilitzar la temperatura dels seus ossos. A na Catalina en tornar-hi l'haurien de proposar per ser mundidiputada perquè això de ser eurodiputada pensam que li quedarà curt.

Cabres i mens per acabar.- És bó de tan en tant pegar-se una verdencada devers els dits. El mes passat varem tenir el detall de dir que una cabra havia fet quatre menets, i valenta verdencada ens ha arribat. On s'ha vist mai una cabra que faci mens? Això si que seria de llibre Guinnes i per posar a primera plana. Perdonau-nos per aquest considerable error.

El presentador de TVE, Joan Barceló, parlà de meteorologia a la Biblioteca

El passat dia 21 de març, i per celebrar el Dia Meteorològic Mundial, tengué lloc a la Biblioteca Municipal una conferència sobre «La meteorologia a través de la cultura popular» que va anar a càrrec de Joan Barceló, periodista i informador del temps al centre regional de Televisió Espanyola. Barceló, entre moltes altres coses, volgué significar que la meteorologia s'ha posat molt de moda darrerament però va voler recordar que molt abans dels ara habituals espais informatius dedicats al temps, els nostres avantpassats ja eren uns grans observadors del clima, capaços de preveure les pluges amb tanta exactitud com a l'actualitat, coneixedors del significats dels diferents tipus de núvols o dels estadis de la lluna entre moltes altres coses. Per al popular presentador tots aquests darrers trets, plasmats quasi sempre en dites i gloses, tenen un gran importància i encomanà al públic presnet un esforç per no perdre aquesta tradició meteorològica que avui encara perdura a pesar dels grans satèl.lits.

Jaume Català

Escola d'Estiu 1997

Un altre any, tot el mes de juliol, es duran a terme les activitats de l'Escola d'Estiu a Vilafranca, organitzades per la Cooperativa Serveis de Formació amb la col.laboració de l'Ajuntament.

Més envant rebreu més informació sobre els preus i dies de matrícula, que com sempre, es realitzarà el mes de juny.

Qui són? Què fan?

Cinquè curs

Joana Aina Amengual Sastre, Magdalena Andreu Capellà, Albert Artigas Cortés, Gabriel Barceló Bauçà, Gabriel Barceló Bauçà, Mateu Barceló Riutort, Antoni Bauzà Campomar, Noel Chapira Nadal, Catalina Maria Febrer Barceló, Joana Maria Garí Mairata, Damià Garí Salas, Maria Gelabert Ferrer, Guillem Toni Gomis Torres, Mateu Mascaró Portell, Joan Mayol Rosselló, Pilar Mestre Barceló, Jordi Joan Nicolau Roig, Maria Magdalena Pinteño Estrany, Jaume Pons Bordoy, Maria Francesca Rigo Barceló, Joan Francesc Soto Manresa i Miquel Vanrell Sureda.

El grup de 5è està format per 22 alumnes, 14 nins i 8 nines. Durant el present curs escolar realitzarem tres sortides (Orient, s'Albufera i Cala Murta).

Els objectius que es tendran presents a les sortides seran:

- a) Contactar amb la natura.
 - b) Respectar el medi.
 - c) Conviure i relacionar-nos amb els/les companys/es en un altre entorn.
 - d) Observar i aplicar tècniques de recollida d'informació i treball de camp.
- Les matèries instrumentals es van desenvolupant i avaluant seguint els apartats que marca el P.C.C. i que estan enregistrats al Registre Informatiu de l'alumne.

L'assignatura de Coneixement del Medi es treballa com als altres

cursos per Projectes. Aquest mètode té com a finalitat ensenyar a pensar i a actuar de forma intel·ligent i lliure. Promou l'activitat espontània i coordinada. Les passes que seguim per elaborar un projecte són:

- a) Elecció del tema (pels/per les alumnes)
- b) Planificar entre tots el desenvolupament del projecte.
- c) Recerca d'informació (per part de tots).
- d) Ordenar i estructurar la informació.
- e) Desenvolupar els apartats de l'índex amb activitats individuals o en grup.
- f) Realitzar un dossier de síntesi.
- g) Avaluació.

L'educació artística ens

serveix per recolzar, en unes ocasions, el projecte que es realitza i, en altres, es treballa de forma independent.

Professora: Magdalena Estelrich

Fotos: Magdalena Bauçà

Aconseguir expressar-se amb correcció en qualsevol document escrit. Dominar el llenguatge oral, amb riquesa de determinants/adjectius, pronoms, verbs. L'estructura de l'oració: subjecte i predicat.

C. Socials: feim feina amb projectes. A partir d'unes inquietuds de l'alumnat, i tenint en compte un determinat temari, nosaltres feim la feina de recerca i elaboració. Hem desenvolupat aquests temes: La terra: continents i oceans, zones climàtiques i flora i fauna, Espanya física i política, els recursos naturals: agricultura, pesca, mineria. Dins la història estudiarem la prehistòria i les primeres civilitzacions mil·lenàries. Matemàtiques: nombres naturals i enters, potències i radicals, múltiples i divisions, nombres fraccionaris, percentatges, estadística, àrees i superfícies i geometria.

C. Naturals: Igualment que a l'àrea de Socials, es treballen els continguts a base de projectes educatius: mètode científic. Regles de conversió. L'aire i l'aigua. Còs humà. Introducció a la física.

Anglès: continuar aprofundint en l'estructura i domini de la llengua. Francès: en aquest curs aprenem un nou idioma estranger. Introducció al vocabulari. Verbs. Formes de salutacions. Expressions més usals i habituals.

Ed. Artística: Plàstica i música, tenen una especial importància dins la secundària. La primera també toca aspectes de tecnologia. I la segona estudia els moviments musicals que han deixat petjada al llarg de la història.

Primer d'Educació Secundària Obligatoria

Qui som? Maria Amengual Sastre, Cristina Artigues Mayol, Maria Barceló Bauzà, Joan Antoni Barceló Rosselló, Llorenç Bosch Portell, Joana Maria Bover Riera, Carolina Duran Matas, Francesc Estrany Mayol, Maria Ferrer Sansó, Andreu Galmés Rosselló, Catalina Garí Salas, Eloy Gonzalez Candel, Ràbia Hamamouchi Dogdag, Sebastià Jaume Barceló, Jaume Jaume Roig, Margalida Mascaró Català, Isabel Maria Pinteño Estrany, Bartomeu Ribas Noguera, Maria Montserrat Rosselló Nicolau, Jaume Sansó Estrany i Catalina Sansó Nicolau.

Aquest nou curs equival al setè de la ja quasi extinta EGB. Si s'hagués complert la primera previsió que es va fer damunt la LOGSE, aquestes ensenyances ja no s'impartirien a un col·legi com Es Cremat, sinó que haurien d'anar ja a l'Institut de Manacor, que segons la darrera redistribució de zones educatives, a Vilafranca ens correspon l'IES Na Camel·la. Per tant l'experiència és nova, i encara no tenim elements per

avaluar-la i saber a on ens equivocam i per on hem de rectificar. Enguany amb els alumnes de 1er d'ESO i 8è i com cada dos cursos, anam de Viatge d'Estudis. Enguany sortirem a l'estranger i visitarem una de les ciutats més emblemàtiques d'Europa: París, també anirem a Eurodisney a gaudir de la fantasia.

Referent a les matèries que s'imparteixen a ESO podem dir que n'hi ha moltes i són aquestes:

Ll. Catalana i Castellana;